Ai ca

1 Thành nầy xưa vốn đông dân lắm, kìa nay
ngồi một mình! Xưa vốn làm lớn giữa các dân,
nay như đàn bà góa! Xưa vốn làm nữ chủ các
quận, nay phải nộp thuế khóa!
2 Nó khóc nức nở ban đêm, nước mắt tràn đôi
má. Mọi kẻ yêu mến nó, chẳng ai yên ủi nó. Bạn
bè nó phản nó, đều trở nên nghịch thù.
3 Giu-đa đi làm phu tù, vì chịu nạn cùng chịu
sai dịch nặng nề. ỳ đậu giữa các dân, chẳng
được chút nghỉ ngơi. Những kẻ bắt bớ đuổi theo
nó, theo kịp nó nơi eo hẹp.
4 Các đường lối Si-ôn đang thảm sầu, vì chẳng
ai đến dự k" lễ trọng thể nữa. Mọi cửa thành
hoang vu; các thầy tế lễ thở than; Các gái đồng
trinh nó bị khốn nạn, chính nó phải chịu cay
đắng.
5 Kẻ đối địch nó trở nên đầu, kẻ thù nghịch nó
được thạnh vượng; Vì Đức Giê-hô-va làm khốn
khổ nó, bởi cớ tội lỗi nó nhiều lắm. Con nhỏ nó
bị kẻ nghịch bắt điệu đi làm phu tù.
6 Con gái Si-ôn đã mất hết mọi sự làm cho mình
vinh hoa. Các quan trưởng nó như nai chẳng tìm
được đồng cỏ, Chạy trốn kiệt cả sức trước mặt
kẻ đuổi theo.
7 Giê-ru-sa-lem, đang ngày khốn khổ lưu ly,
nhớ xưa trải mọi mùi vui thích; Khi dân nó sa

vào tay kẻ nghịch, chẳng ai đến cứu cùng. Quân
thù xem thấy nó, chê cười nó hoang vu!
8 Giê-ru-sa-lem phạm tội trọng, bởi đó trở nên
sự ô uế. Mọi kẻ tôn kính đều khinh dể, vì thấy
nó trần truồng. Nó tự mình thở than, trở lui.
9 Váy nó dơ bẩn; nó chẳng nghĩ sự cuối cùng
mình! Sự sa sút nó khác thường, chẳng ai yên
ủi nó! Hỡi Đức Giê-hô-va, xin xem sự khốn nạn
tôi, vì kẻ thù đã tự tôn mình làm lớn.
10 Kẻ thù đã giơ tay trên mọi vật tốt nó; Vì nó
đã thấy các dân ngoại xông vào nơi thánh nó.
Về dân ngoại ấy Ngài có truyền: chẳng được vào
hội Ngài.
11 Cả dân nó vừa đi xin bánh, vừa thở than;
Đổi hết sự vui lấy thức ăn, để tươi tỉnh linh hồn
mình. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin đoái xem, vì tôi đã
nên khinh hèn!
12 Hỡi mọi người đi qua, há chẳng lấy làm quan
hệ sao? Xét xem có sự buồn bực nào đọ được sự
buồn bực đã làm cho ta, Mà Đức Giê-hô-va đã
làm khốn cho ta nơi ngày Ngài nổi giận phừng
phừng.
13 Ngài đã giáng lửa từ trên cao, vào xương cốt
ta và thắng được. Ngài đã giăng lưới dưới chân
ta, làm cho ta thối lui. Ngài đã làm cho ta nên
đơn chiếc, hằng ngày bị hao mòn.
14 Aùch của tội lỗi ta Ngài buộc tay vào, Cả bó
chất nặng cổ ta, Ngài đã bẻ gãy sức mạnh ta.
Chúa đã phó ta trong tay chúng nó, mà ta không
chống cự được!
15 Chúa đã làm nên hư không lính chiến ở giữa
ta. Ngài đã nhóm hội lớn nghịch cùng ta, đặng

nghiền kẻ trai trẻ ta. Chúa đã giày đạp như trong
bàn ép con gái đồng trinh của Giu-đa.
16 Vậy nên ta khóc lóc; mắt ta tuôn nước mắt;
Vì kẻ yên ủi làm tỉnh hồn ta thì đã xa ta. Con cái
ta bị đơn chiếc, vì kẻ thù đã thắng trận.
17 Si-ôn giơ tay, chẳng ai yên ủi nó; Đức Giê-hô-
va đã truyền về Gia-cốp: những kẻ chung quanh
nó nghịch cùng nó. Giê-ru-sa-lem ở giữa chúng
nó như một sự ô uế.
18 Đức Giê-hô-va là công bình, vì ta đã bạn
nghịch cùng mạng Ngài. Hỡi các dân, xin hãy
nghe hết thảy, hãy xem sự buồn bực ta! Gái đồng
trinh và trai trẻ ta đã đi làm phu tù.
19 Ta đã kêu gọi những kẻ yêu mến ta, nhưng
họ lừa dối ta. Các thầy tế lễ và trưởng lão đã tắt
hơi trong thành, Khi họ tim đồ ăn để tươi tỉnh
linh hồn mình.
20 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin đoái xem, vì tôi gặp
hoạn nạn; lòng tôi bối rối; Trái tim tôi chuyển
động, vì tôi bạn nghịch lắm lắm! ỳ ngoài có
gươm dao làm cho mất, trong nhà có sự tử vong.
21 Người ta nghe tiếng tôi than thở, chẳng ai hề
yên ủi. Mọi kẻ thù nghe tin tôi bị nạn, biết Ngài
đã làm thì mừng rỡ. Ngày Ngài đã rao, Ngài sẽ
khiến đến! chúng nó sẽ giống như tôi!
22 Nguyền cho mọi tội chúng nó bày ra trước
mặt Ngài! Xin đãi chúng nó như đãi tôi bởi cớ
mọi tội lỗi tôi; Vì tôi than thở nhiều, và lòng tôi
mòn mỏi.

2

1 Sao Chúa đã nổi giận, vầy mây che khuất con

gái Si-ôn? Ngài đã ném sự đẹp đẽ Y-sơ-ra-ên từ
trên trời xuống đất. Trong ngày thạnh nộ, Ngài
chẳng nhớ đến bệ chân mình.
2 Chúa đã nuốt đi, chẳng thương xót, hết thảy
chỗ ở của Gia-cốp. Ngài nhân giận đã đổ đồn lũy
con gái Giu-đa; Ngài đã xô cho đổ xuống đất, làm
nhục nước và quan trưởng trong nước.
3 Trong cơn nóng giận, Ngài chặt hết sừng của
Y-sơ-ra-ên. Ngài đã rút tay hữu lại từ trước mặt
kẻ nghịch thù. Ngài đã đốt cháy Gia-cốp như lửa
hừng thiêu nuốt cả tư bề.
4 Ngài giương cung ra như kẻ thù; giơ tay
hữu lên, đứng như kẻ nghịch. Ngài đã giết hết,
những kẻ làm vui mắt. Trong trại con gái Si-ôn,
Ngài đã đổ giận ra như lửa.
5 Chúa đã trở nên như kẻ nghịch đã nuốt Y-sơ-
ra-ên; Nuốt cả cung đền, phá tan đồn lũy; Làm
cho con gái Giu-đa thêm tang chế thảm thương.
6 Ngài đã cất nhà tạm mình đi cách mạnh bạo
như thuộc về vườn; lại đã hủy nơi hội họp Ngài.
Tại Si-ôn, Đức Giê-hô-va đã khiến ngày hội trọng
thể cùng Sa-bát bị quên đi; Trong cơn nóng giận,
Ngài khinh dể vua và thầy tế lễ.
7 Đức Giê-hô-va đã bỏ bàn thờ, lại gớm nơi
thánh; Ngài đã phó thành quách cung điện Si-
ôn vào trong tay quân nghịch. Chúng nó làm om
sòm trong nhà Đức Giê-hô-va như trong ngày hội
trọng thể.
8 Đức Giê-hô-va đã định phá hủy tường thành
của con gái Si-ôn; Ngài đã giăng dây mực, chẳng
ngừng tay về sự phá diệt; Ngài làm cho lũy và

tường thảm sầu hao mòn cùng nhau.
9 Các cửa nó sụp trong đất; Ngài đã phá và bẻ
các then chốt. Vua và quan trưởng nó ở giữa các
nước là nơi chẳng có pháp luật! Chính mình các
tiên tri chẳng tìm được từ Đức Giê-hô-va sự hiện
thấy chi.
10 Các kẻ già cả gái Si-ôn nín lặng ngồi dưới
đất; Đầu đổ tro bụi, mình mặc bao gai. Các gái
đồng trinh Giê-ru-sa-lem gục đầu đến đất.
11 Mắt ta hao mòn vì chảy nước mắt, lòng ta
bối rối; Gan ta đổ trên đất, vì sự hủy diệt con
gái dân ta. Vì con trẻ và các con đang bú, ngất
đi nơi các đường phố trong thành.
12 Chúng nó nói cùng mẹ mình rằng: tìm thóc
và rượu ở đâu? Khi ngất đi như kẻ bị thương,
nơi các đường phố trong thành; Và khi chúng nó
tắt hơi trên lòng mẹ mình.
13 Ta làm chứng gì cho ngươi? Hỡi gái Giê-ru-
sa-lem, ta kể thí dụ chi? Ta lấy gì sánh cùng
ngươi đặng yên ủi ngươi, hỡi con gái đồng trinh
Si-ôn? Sự phá hại ngươi to như biển: ai sửa sang
lại được?
14 Các tiên tri ngươi xem cho ngươi những sự
hiện thấy giả dối và ngu dại. Chẳng tỏ ra tội lỗi
ngươi, đặng đem phu tù ngươi trở về. Chỉ thấy
cho ngươi những lời tiên tri dối và sự làm cớ cho
ngươi bị đuổi.
15 Những người qua đường thấy ngươi thì vỗ
tay; Xỉ báng lắc đầu vì thấy gái Giê-ru-sa-lem,
Nói rằng: Có phải nầy là thành mà người ta gọi
là sự đẹp đẽ trọn vẹn, sự vui mừng của cả đất

chăng?
16 Mọi kẻ thù nghịch ngươi hả miệng rộng
nghịch cùng ngươi, Xỉ báng, nghiến răng, rằng:
Chúng ta đã nuốt nó! Nầy chắc là ngày chúng
ta trông đợi, chúng ta đã tìm được, đã thấy rồi!
17 Đức Giê-hô-va đã làm sự mình định; đã làm
trọn lời mà xưa kia mình đã truyền; Ngài đã lật
đổ chẳng thương xót, Đã làm cho kẻ thù ngươi
vui vì cớ ngươi, khiến sừng kẻ địch ngươi cất
lên.
18 Lòng dân ngươi kêu van đến Chúa. Hỡi
tường thành con gái Si-ôn, hãy cho nước mắt
ngươi ngày đêm chảy như sông! Đừng cho nghỉ
ngơi; con ngươi mắt ngươi chẳng thôi.
19 Hãy chổi dậy kêu van lúc ban đêm, vừa đầu
các phiên canh; Đổ lòng ra như nước ở trước
mặt Chúa. Hãy giơ tay hướng về Chúa vì sự sống
con nhỏ ngươi, chúng nó ngất đi vì đói nơi góc
phố.
20 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin đoái xem! Ngài đã
hề đãi ai như thế? Đàn bà há ăn trái ruột mình,
tức con cái ẵm trong tay ư? Thầy tế lễ cùng tiên
tri, há nên giết trong nơi thánh Chúa ư?
21 Những người trẻ và già nằm sải trên đất
trong đường phố. Những gái trẻ và trai trẻ ta
đều ngã dưới mũi gươm. Ngài giết đi nơi ngày
thạnh nộ, tru diệt chẳng xót thương.
22 Ngài đã nhóm như ngày hội trọng thể những
sự kinh hãi của tôi mọi bề. Nơi ngày thạnh nộ
của Đức Giê-hô-va, chẳng ai thoát khỏi và sót
lại. Những kẻ tôi đã bồng ẵm và thấy lớn lên,

hết thảy đã bị quân nghịch hủy hại.

3

1 Ta là người đã thấy khốn khổ bởi gậy thạnh
nộ của Ngài.
2 Ngài đã dắt ta và khiến ta bước đi trong tối
tăm, chẳng bước đi trong sáng láng.
3 Chắc Ngài trở tay cả ngày nghịch cùng ta
nhiều lần.
4 Ngài đã làm hao mòn thịt và da, đã bẻ gãy
xương ta,
5 Đã xây đắp nghịch cùng ta, vây ta bằng mật
đắng và sự nhọc nhằn,
6 Khiến ta ở trong nơi tối tăm, như người đã
chết từ lâu đời.
7 Ngài đã bao bọc ta bằng tường, mà không
cho ra; lại làm cho nặng xiềng ta.
8 Khi ta kêu la và xin cứu, Ngài bịt tai chẳng
nghe lời cầu nguyện;
9 Lấy những đá đẽo lấp lối ta; Ngài đã làm cho
đường nẻo ta quanh quẹo.
10 Ngài đối với ta như gấu rình rập, như sư tử
nơi kín đáo;
11 Khiến ta lạc đường và vồ xé ta, cho ta phải
sầu não.
12 Ngài đã giương cung và chọn ta làm tròng
cho tên Ngài.
13 Ngài đã khiến tên trong bao Ngài vào trái cật
ta:
14 Ta làm trò cười cho cả dân ta, họ lấy ta làm
bài hát cả ngày.
15 Ngài đã cho ta đầy dẫy sự đắng cay, cho ta
no nê bằng ngải cứu.

16 Ngài đã lấy sỏi bẻ răng ta; vùi ta vào trong
tro.
17 Ngài khiến hồn ta xa sự bình an, ta đã quên
phước lành.
18 Ta rằng: Hết sức mạnh ta, dứt lòng trông
đợi Đức Giê-hô-va.
19 Hãy nhớ đến sự hoạn nạn khốn khổ ta, là
ngải cứu và mật đắng.
20 Hồn ta còn nhớ đến, và hao mòn trong ta.
21 Ta nhớ lại sự đó, thì có sự trông mong:
22 Aáy là nhờ sự nhân từ Đức Giê-hô-va mà
chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài
chẳng dứt.
23 Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín
Ngài là lớn lắm.
24 Hồn ta nói: Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp ta,
nên ta để lòng trông cậy nơi Ngài.
25 Đức Giê-hô-va ban sự nhân từ cho những kẻ
trông đợi Ngài, cho linh hồn tìm cầu Ngài.
26 Thật tốt cho người trông mong và yên lặng
đợi chờ sự cứu rỗi của Đức Giê-hô-va.
27 Thật tốt cho người mang ách lúc trẻ thơ.
28 Phải, nó phải ngồi một mình và làm thinh,
vì Ngài đã gán ách trên mình.
29 Nó khá để miệng trong bụi đất! hoặc giả sẽ
có sự trông mong.
30 Nó khá đưa má ra cho kẻ vả, khá chịu đầy
nhuốc nhơ.
31 Vì Chúa chẳng hề bỏ cho đến đời đời.
32 Dầu Ngài đã làm cho lo buồn, còn sẽ thương
xót theo sự dư dật của lòng nhân từ Ngài;

33 Vì ấy là chẳng phải bổn tâm Ngài làm cho
con cái loài người cực khổ và buồn rầu.
34 Khi người ta giày đạp mọi kẻ tù trong đất,
35 Khi uốn cong lý đoán của người trước mặt
Đấng Rất Cao,
36 Khi điên đảo ai trong sự xét đoán, thì Chúa
chẳng ưng chịu.
37 Nếu chẳng phải Chúa truyền lịnh, ai hay nói
ra và sự ấy được thành?
38 Há chẳng phải từ miệng Đấng Rất Cao ra tai
họa và phước lành?
39 Cớ sao người đang sống phàn nàn vì chịu
hình phạt về tội lỗi mình?
40 Chúng ta hãy xét và thử đường mình, trở về
cùng Đức Giê-hô-va.
41 Chúng ta hãy giơ lòng và tay lên đến Đức
Chúa Trời trên trời.
42 Chúng tôi đã phạm phép, đã bạn nghịch;
Ngài đã chẳng dung thứ!
43 Ngài lấy giận che mình và đuổi theo chúng
tôi, giết lát chúng tôi, chẳng thương xót.
44 Ngài ẩn mình trong mây, đến nỗi chẳng lời
cầu nguyện nào thấu qua được.
45 Ngài làm chúng tôi ra của bỏ, ra đồ rác rến
trong dân sự.
46 Mọi kẻ nghịch thù hả miệng rộng nghịch
cùng chúng tôi.
47 Chúng tôi đã mắc sự sợ hãi, hầm hố, hủy
diệt, và hư hại.
48 Mắt tôi chảy dòng nước, vì gái dân tôi mắc
diệt vong.

49 Mắt tôi tuôn nước mắt, không thôi cũng
không ngớt,
50 Cho đến chừng nào Đức Giê-hô-va đoái xem,
từ trên trời ngó xuống.
51 Mắt tôi làm khổ linh hồn tôi, vì mọi con gái
của thành tôi.
52 Những kẻ vô cớ thù nghịch tôi đã đuổi tôi
như đuổi chim.
53 Họ muốn giết tôi nơi ngục tối, và ném đá
trên tôi.
54 Nước lên ngập đầu tôi, tôi nói: Ta phải chết
mất!
55 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi từ nơi ngục tối rất
sâu kêu cầu danh Ngài.
56 Ngài chúng con đã nghe tiếng tôi, xin đừng
bịt tai khỏi hơi thở và lời kêu van tôi.
57 Ngày tôi cầu Ngài, Ngài đã đến gần tôi, đã
phán cùng tôi: Chớ sợ hãi chi!
58 Hỡi Chúa, Ngài đã đối nại việc hồn tôi, là
Đấng chuộc mạng tôi.
59 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã thấy người ta
hiếp đáp tôi: xin đoán xét việc tôi!
60 Chúng nó báo thù, lập mưu hại tôi, thì Ngài
đã thấy hết.
61 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã nghe chúng nó
sỉ nhục, bày mọi mưu chước nghịch cùng tôi.
62 Những môi miếng của kẻ dấy nghịch cùng
tôi và mưu kế lập ra hại tôi cả ngày.
63 Xin Ngài xem sự ngồi xuống và đứng dậy
của chúng nó; tôi là bài hát của chúng nó.
64 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ báo trả chúng nó
tùy theo việc tay chúng nó làm.

65 Ngài sẽ ban lòng cứng cỏi cho chúng nó, sự
rủa sả giáng trên chúng nó.
66 Ngài sẽ lấy cơn giận và đuổi theo, hủy hoại
chúng nó khỏi dưới trời của Đức Giê-hô-va.

4

1 Than ôi! vàng mờ tối, vàng ròng biến đổi
dường nào! Đá nơi thánh đổ ra nơi mọi góc
đường phố!
2 Các con trai của Si-ôn quí báu khác nào vàng
ròng, Nay coi như bình đất sét là việc của tay
thợ gốm làm!
3 Chính các chó rừng còn đưa vú ra cho con nó
đặng cho bú; Song con gái dân ta trở nên hung
dữ như chim đà ở nơi đồng vắng.
4 Con mới đẻ khao khát lắm, lưỡi nó dính với
cúa họng. Trẻ nhỏ đòi bánh chẳng ai bẻ cho.
5 Những người quen nếm mùi cao lương đơn
chiếc trong các đường phố; Những kẻ dưỡng
nuôi trong đồ điều đỏ, nay ôm lấy đống phân
tro.
6 Tội lỗi con gái dân ta lớn hơn tội lỗi Sô-đôm,
Là thành bị đổ như trong giây phút, chẳng ai giơ
tay ra trên nó.
7 Các người sang trọng của nó tinh hơn tuyết,
trắng hơn sữa. Nước da đỏ hồng hơn san hô,
mình mẩy sáng ngời như bích ngọc.
8 Nay mặt đen hơn than: chẳng ai nhận biết
trong đường phố; Còn xương bọc lấy da; khô ran
như khúc gỗ.

9 Những người bị gươm giết may hơn kẻ bị chết
đói: Vì thiếu sản vật ngoài đồng, người lần lần
hao mòn như bị đâm.
10 Chính tay người đàn bà vẫn có lòng thương
xót, nấu chín con cái mình, Dùng làm đồ ăn cho
mình giữa khi con gái dân ta bị phá hại.
11 Đức Giê-hô-va đã làm trọn sự giận của Ngài,
đổ cơn thạnh nộ Ngài ra; Ngài đã đốt lửa tại Si-
ôn, thiêu nuốt nền nó.
12 Các vua trên đất, cả dân cư thế gian, vốn
chẳng ngờ Kẻ thù quân nghịch sẽ tràn vào các
cửa thành Giê-ru-sa-lem.
13 Aáy là vì cớ tội lỗi của các tiên tri nó, và sự
gian ác của các thầy tế lễ nó. Họ đã đổ giữa nó
huyết của người công bình.
14 Họ đi quanh dọc đường như kẻ mù, bị máu
làm ô uế, Đến nỗi không ai có thể rờ đến áo xống
họ.
15 Người ta kêu bảo chúng rằng: Hãy xê ra,
chẳng sạch. Hãy xê ra! xê ra! đừng rờ đến! Khi
họ trốn tránh đi lưu lạc, dân ngoại kêu rằng:
Chúng nó sẽ không trú ngụ ở đây nữa.
16 Cơn giận Đức Giê-hô-va đã làm tan lạc
chúng, Ngài chẳng đoái xem nữa. Chúng nó
chẳng nể mặt thầy tế lễ, cũng chẳng kính người
già cả.
17 Mắt chúng ta mòn mỏi trông sự cứu luống
công! Chúng ta trông đợi hướng về một dân
không thể cứu.
18 Chúng nó dòm ngó chân chúng ta, đến nỗi
chúng ta không bước ra nơi đường phố. Sự cuối

cùng chúng ta đã gần! Ngày chúng ta đã trọn!
phải, sự cuối cùng chúng ta đã đến!
19 Kẻ đuổi theo chúng ta thật lẹ hơn con chim
ưng trên trời. Đuổi theo chúng ta trên các núi,
rình rập chúng ta trong đồng vắng.
20 Hơi thở của mũi chúng ta, tức là kẻ chịu
xức dầu của Đức Giê-hô-va, thì đã mắc bẫy rồi,
Về người, chúng ta thường nói rằng: Chúng ta
nấp dưới bóng người mà sống giữa các nước.
21 Hỡi con gái Ê-đôm, ở đất Uùt-xơ! Hãy vui
mừng hớn hở, Cái chén cũng sẽ trao đến mầy,
mầy sẽ say mê và trần truồng.
22 Hỡi con gái Si-ôn, sự phạt tội lỗi mầy đã trọn,
Ngài không đày mầy đi làm phu tù nữa! Hỡi con
gái Ê-đôm, Ngài sẽ thăm phạt tội mầy; phô bày
gian ác mầy!

5

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nhớ sự đã giáng trên
chúng tôi; Hãy đoái xem sự sỉ nhục chúng tôi!
2 Sản nghiệp chúng tôi đã sang tay dân ngoại,
Nhà cửa thuộc về người giống khác.
3 Chúng tôi mất cha, phải mồ côi, Mẹ chúng
tôi trở nên góa bụa.
4 Chúng tôi uống nước phải trả tiền, Phải mua
mới có củi.
5 Kẻ đuổi theo kịp chúng tôi, chận cổ chúng
tôi; Chúng tôi đã mỏi mệt rồi, chẳng được nghỉ!
6 Chúng tôi giang tay hướng về những người
Ê-díp-tô Và A-si-ri, đặng có bánh ăn no nê.

7 Tổ phụ chúng tôi đã phạm tội, nay không còn
nữa. Chúng tôi đã mang lấy sự gian ác họ.
8 Kẻ đầy tớ cai trị chúng tôi, Chẳng ai cứu
chúng tôi khỏi tay họ.
9 Chúng tôi liều mạng mới có bánh mà ăn, Vì
cớ mũi gươm nơi đồng vắng.
10 Da chúng tôi nóng như lò lửa, Vì cơn đói
thiêu đốt chúng tôi!
11 Chúng nó đã làm nhục đàn bà tại Si-ôn, Và
gái đồng trinh trong các thành Giu-đa.
12 Tay chúng nó đã treo các quan trưởng lên,
Chẳng kính trọng mặt các người già cả.
13 Kẻ trai tráng đã phải mang cối, Trẻ con vấp
ngã dưới gánh củi.
14 Các người già cả không còn ngồi nơi cửa
thành, Bọn trai trẻ không còn chơi đàn hát.
15 Lòng chúng tôi hết cả sự vui; Cuộc nhảy
múa đổi ra tang chế.
16 Mão triều thiên rơi khỏi đầu chúng tôi, Khốn
cho chúng tôi, vì chúng tôi phạm tội!
17 Vì vậy lòng chúng tôi mòn mỏi, Mắt chúng
tôi mờ tối,
18 Vì núi Si-ôn đã trở nên hoang vu, Chồn cáo
đi lại trên đó.
19 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài còn đời đời, Ngôi
Ngài còn từ đời nầy sang đời kia!
20 Sao Ngài quên chúng tôi mãi mãi, Lìa bỏ
chúng tôi lâu vậy?
21 Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy xây chúng tôi trở về
Ngài thì chúng tôi sự trở về Làm những ngày
chúng tôi lại mới như thuở xưa!

22 Nhưng Ngài lại bỏ hết chúng tôi, Ngài giận
chúng tôi quá lắm.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e